

Kaalujälgijate sanatoorium

Üle aasta oma õpilastega kohut käinud Tapa gümnaasiumi direktorit Elmu Koppelmanni võiks Orissaare sanatoorse internaatkooli direktori Andres Hanso kõrval pidada siidikäeks isegi siis, kui õpilaste süüdistused vägivallas oleksid kohtus kinnitust leidnud. Võmm kuklasse, müks rindu – see ju suisa emaarm.

Orissaares seevastu karistavad õpetajad tunnist puudunud last näljutamisega, suitsetavat koolipoissi koni kustutamise näkku ja riideruumi maha kukkunud jopi omanikku rahatrahviga.

Sellega õnneks on psühholoogiharidusega koolidirektori fantaasia ammendatud. Mõni aasta tagasi taipas üks sama kooli õpetaja lapsi ka oma seksuaalsete vajaduste rahuldamiseks kasutada.

Mis nad siis irvitavad ülbe näoga mulle otsa, me oleme siin distsipliiniga kõvasti jännis, põhjendab Hanso karistusi, mida ta ise kummalisteks nimetab, kuid siiski raken-dab.

Kui ikka distsipliin kehv ja irvitavad ka veel, võiks ju proovida ka kõhu kõrvetamist hõõguva rauaga ja nõelte torkimist küün-te alla. Keska-jal arvati, et aitab. Haridus-ministeerium peaks omalt poolt ostma iga klassitoa nurka põid-lakruvid ja hispaania saapad.

Kui haridusjuh-id niisuguseid kasvatusvahendeid liiga vanamoeliseks peavad, oleks tark koolid laste elu ja tervise kaitsmiseks üle anda vanglate ametile. Vangimajas on igale mõrtsukalegi ette nähtud täpselt kindlaks määratud toiduports, inimõigused ja tuhandeid kroone ülalpidamiskulusid kuus.

Masendav pole mitte ainult see, et õpetajad, täiskasvanud ja haritud inimesed, on teinud nende hoolde usaldatud lastest õigusetud olendid, keda võib näljutada ja karistada, kuidas pähe tuleb. Ent veel rohkem väär-ib tähelepanu õpetajate suhtumine laste piinamisse kui loomulikkude, ainult pisut kummalisevõitu karistusviisi, nende süüdimatu jutt, et jah, näljutame küll, aga mis siis?!

Varsti on taas suur suvi ja küllap asub haridusministeerium innukalt toetama sadu tuhandeid kroone maksvat kampaaniat “Ära löö last!”. Mõelda vaid, millise hulga tasuta koolilõunaid selle raha eest saaks – eriti veel, kui teha ka kampaania “Ära näljuta last!”.

Aga haridusministeeriumi ametnikel pole vaja tunda häbi silmakirjalike kampaaniate ja laste piinajatele palga maks-mise pärast, sest nemad ei tea ju midagi. Haridusministeeriumi üldharidusosakonna eriõppe peaekspert Aili Keres kuulis Orissaares aastaid kestnud näljutamistavast alles üleeile Eesti Päevalehe reporteri käest.